

ABSTRAKT

Cílem předkládané práce je srovnání české a španělské pracovněprávní úpravy zaměřené na skončení pracovního poměru, formy a způsoby tohoto skončení v českém a španělském právu a normy s tím související, s určitým přesahem k popisu vyšší míry ochrany pracovního poměru a pracovních podmínek některých skupin zaměstnanců. Práce se snaží upozornit na některé rozdíly v obou právních úpravách a jejich právní důsledky.

Práci je možné rozdělit na 3 části. V první části, která se skládá z první až třetí kapitoly, je nastíněno obecné pojetí pracovního práva, jeho místo v systému práva a jeho historický vývoj, včetně měnícího se vztahu mezi právem občanským a pracovním. Dále pak základní pojmy a zásady úpravy českého pracovního práva a španělského pracovního práva. Na základě popsaného historického vývoje je možné sledovat vznik pracovního práva a změny v právu do dnešní doby a pochopit odlišnosti obou úprav. Definice základních pojmů a zásad zase ukazuje, že obě úpravy jsou si v dnešní době již velmi blízké.

Druhá část se v kapitole čtvrté věnuje podrobnějšímu popisu jednotlivých způsobů skončení pracovního poměru v českém a španělském právu a rozdílům v právech obou zemí. Ukazuje, že i když úprava a její cíle jsou podobné, v jednotlivých detailech se často výrazně liší.

Třetí část, tedy pátá kapitola, se zmiňuje o některých skupinách zaměstnanců, které požívají zvláštní ochrany v pracovněprávních vztazích a vysvětluje proč. Stejně jako v předchozí kapitole, i zde jsou zdůrazněny podobnosti i rozdíly mezi oběma úpravami.

Práce se opírá o českou i zahraniční literaturu, judikaturu a právní prameny popisující tuto tematiku.